

מכתביו

הר"תבור 16-1-47

למזל, שלום וברכה!

מאז נסעת לקורס, הייתי פעמים בבית, — הפעם האחרונה היתה ביום שלישי שעבר, ביום חתונתו של מוני — לא היה ברור לי אם תהיה חתונה או לא — הרי הבטיח לצלצל אלי ולהודיע לי — ולא עשה זאת, ולכן ביום ב' בערב טלפנתי לכפר גלעדי — ויוסף מילר, שהיה ע"י הטלפון מסר שתהיה חופה ומסיבה. — באותו לילה ירדו גשמים עזים פה, וכמעט ונשארת תקוע בבוץ העמוק שבכדורי — והנה פסק הגשם בדיוק לפני שעת הנסיעה — וכך הצלחתי להגיע הביתה. — אורחים היו שלשה — מקסי מכפר-בלום ובחור ובחורה מהסטודנטים הדרום-אפריקאים; התכוננו ליותר — אבל כנראה שמזג האוויר הגרוע מנע את בואם.

את החופה, שהתקיימה בשתיים אחה"צ, איחרתי. מסרו שהיא היתה יפה מאד. ואשר למסיבה הרי הדעה הכללית היא שהיתה זו המסיבה המוצלחת עד כה. דעתי האישית היתה שהמסיבה שלכם היתה יותר מוצלחת — אבל אין זה משנה הרבה מהעובדה שהיה שמח מאד. המסיבה נערכה במועדון, והשתתפו בה כל החברים. העדרך הורגש, וחבל באמת שלא באת. — נכחו כמה מחברי המשק (דן ודב בכר ובחורותיהם, שרה, זו שהיתה אקונומית, נתן גורלי, חנה גרסון, יודקה ועוד) ואורי מהתנועה המאוחדת הנעים נגינות בזמן הריקודים. ארגון המסיבה היה בידי עזרא. לא ארבה בתיאורים — היה לשתות ולאכול, ומצב רוח טוב אף הוא לא חסר. הנאומים היו מעטים וקצרים (דברו הרי ונתן ג.). קרוב לחצות עזבו רוב חברי המשק את המסיבה, ואנו נשארנו לבד עד אחת בלילה. רקדנו, שרנו והשתוללנו קצת — והיינו מבסוטים. — נו, התיאור נראה יבש וקצר למדי — מה לעשות אף פעם לא ניסיתי לתאר חתונה...

בבית נתברר, שהרי לא מעל בתפקידו, הוא כתב לי בקשר לחתונה ביום ה'. (לפני שבועיים) — המכתב נתקבל אתמול, כשחזרתי...

אצלי כמעט שאין מה לספר, אנו ממשיכים בלימודים ובעבודה — וקופאים מקור בלילות. נתקבל רדיו — ומהיום הראשון לבואי התחלנו לנצל אותו. בבוקר, כשאנו מתעוררים הוא כבר מצווח, וכך הוא ממשיך עד 11 בלילה — כמעט בלי הפסקה. מציאותה של תיבת-זמרה מטרטרת זו מהווה גורם מפריע בלימודים, ביחוד בשעות הערב — וכל זמן שחדר-הקריאה שלנו לא יושלם בנינו תהה צרה זו נמשכת.

היום התגלה לעיני ראשו של החרמון העטוף שלג — מבית-הספר רואים את הרכס, אולם לא ידעתי זאת עד היום כשבמקרה הסתכלתי צפונה ועיני נתקלו במעטה הצחור. היום היה בהיר והחרמון בלט מאד על רקע השמים התכולים. קשה לתאר מה היתה הרגשתי כשראיתי זאת. היה זה כאילו התקרב הבית בבת-אחת והוא כאן בכדורי ויחד עם זה התעורר הרצון להניח הכל מאחרי ולחזור צפונה הביתה, מקום שם לא אצטרך לחפש את החרמון — מקום שם הוא נראה לנו יום-יום...

ומה אצלך? איך מתקדם הקורס — ואיך נראית תל-אביב? אני מקוה שבפעם הבאה כשאבוא לחופש תהיי כבר בבית — ולפי שעה עלי להפסיק כי מתחילים השעורים.

היי שלום

שלך

משה

אתמול שמעתי כי נקבע תאריך צאתכם ארצה והוא די קרוב, לכן אני ממחר לכתוב לכם כמה מלים. אני גרוע מאד בכתיבת מכתבים

אישיים ולכן שתיקתי הארוכה והסתפקותי בהעברת דרישות-שולם (כפי שאני נוהג לכנות זאת : לתפוס טרמפ על מכתבי אחרים).

אני מניח שאתם מקבלים מכתבים מחברים במשק ויודעים פחות או יותר מה הולך — במשק, בחברה, רסיסי "רכילות" וכיו"ב. ברצוני להתרכז יותר בכמה דברים "טכניים" שנראה לי כי עליכם לדעתם.

1. רשיון הנהיגה של יענקל'ה לשנת 70/71 חודש ונמצא אצלי (ממש אצלי, בחדר).

2. רשמנו את אילה לכתה שלה (קבוצת אלון, שתהיה כתה ד' בתשל"א), באופן רשמי — וזאת על סמך "כתב-הרשאה" שיענקל'ה 'שלח' לפריק ב-6-4-70. (לא זוכר? כשתבוא תראה אותו...)

3. נתקבל מכתב ממשרד החינוך המאשר קבלת הודעתה של גינה על שובה לעבודה בשנת תשל"א. במכתב נאמר שבבוא העת (בקרוב) תוזמני אל המשרד בנצרת עילית לשם קביעת הסידורים וכו'.

גינה, רצוי שתצטיידי באישורים המוכיחים כי בשלוש השנים האחרונות לימדת, למדת וכל דבר העשוי להעלאת המוראל של פקידי משרד החינוך לטובתך. על האישורים להיות מפורטים ככל האפשר, על טפסים רשמיים — בקיצור כל מה שעשוי לשמח לבב העוסקים בדבר במשרד החינוך.

אגב, המפקח של ביה"ס שלנו — ששמו שמואל רוזנברג — אמר לי בשיחה בעת ביקורו במשק כי "זה יהיה בסדר ונוכל לרשום אותך במצבה", אבל מה שבטוח בטוח...

4. נזכרתי שלפני כמה זמן ביקשת, יענקל'ה, רשימות של חברים וילדים. השנה, מסיבות שונות לא הכנתי רשימות במתכונת הרגילה שלי ולא היה לי מה לשלוח. בינתיים שכפלו את רשמת התושבים המצורפת ואילו אני הוספתי את שמות הילדים שנולדו מאז תחילת תשכ"ט ועד הבת האחרונה, בינתיים, לרשימה מ-1-10-68 — אני מקווה

שעדיין תמצא לך שימוש ברשימות אלה, שהשתדלתי לעדכן ככל האפשר. במשפחתנו הכל כרגיל. אסתר עובדת במכבסה. טלי — במטבח ילדים. אורי (בעלה) — מרכז בינתיים את הרפת (מאז עזיבת ציב'לה). בינתיים, מכיוון שהם עומדים לעבור ליגור — לשנת נסיון של טלי שם. עוד לא נקבע מועד. אסתר ואני מקווים שהוא ירחק ככל שיינתן... ארן, בנם, בלונדי קצת מתולתל ועינים כחולות, מתפתח יפה. "בריון" כמעט. אסתר שואבת נחת ממנו כל כמה שהיא יכולה ואני מסתגל לאט לאט לתפקיד סבא... גיל נמצא עדיין במבוא חמה, בשנת שרות מוקדמת. הוא יהיה שם כנראה עד מועד גיוסו. יתכן שיחזור הביתה קצת קודם. הוא עצמו די מבסוט שם אבל זוכר היטב את ביתו במעין ברוך.

במשק נעשות הכנות קדחתניות למסיבת הבר-מצוה של קבוצת יקינתון ב-17 לח-ז. (יום רביעי הבא). לרון פיין נערכה מסיבה נפרדת ב-6 לח-ז. ביוהנסבורג. שמעתם בודאי כי יחסינו עם אחוד הבונים משתבשים עקב החלטת גרעין "הוד" ללכת ליזרעאל... למשק הגיעה מחלקה (גרעין "אשרת" המיועד לבית העמק) לכחצי שנה. ומחפשים מחפשים כח אדם. בינתיים נאלצנו לקחת — אחרי כ-3 שנים — פועלים לדלול ועכשיו גם לעישוב בחולה. (יענקל'ה — שלא יעלה לך לחץ הדם בגלל דברים אלה. בחיי שלא כדאי. טעמתי את זה השנה ובינתיים אני ממשיך מי יודע לכמה זמן לאכול "קש ותבן" (דהיינו בלי מלח. כל הכבוד למבשלות שלנו. הן דוקא משתדלות לגוון לי את התפריט שלא ימאס לגמרי. ולבלוע תרופות מתרופות שונות לא עליכם).

זהו. מתגעגעים אליכם ומצפים כבר לראותם בבית — לא נותר לי אלא לאחל לכם דרך צליחה נסיעה ובילוי נעים בדרככם ארצה, ולהתראות!

שלכם, משה